

HENTBOL TEMEL TEKNİK ÖĞRETİMİNDE VİDEO KAMERALI EĞİTİM İLE SÖZEL EĞİTİMİN KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON WITH VIDEO EDUCATION IN BASIC TECHNICAL HANDBALL TEACHING AND THEORICAL EDUCATION

Doç. Dr. Ali Ahmet DOĞAN¹, Edva T. PİRSELİMOĞLU¹

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, hentbol temel teknik öğretiminde video kameralı öğretim metodu ile sözel öğretim metodunun karşılaştırılmasıdır. Bu amaçla, yaşları 9-10 arasında değişen toplam 30 öğrenci tesadüfi örnekleme metodu ile seçildi. Bu öğrenciler 15 kişiden oluşan iki gruba ayrıldılar. Gruplardan birincisi video kamera grubu, diğeri ise sözel grup olarak adlandırıldı.

Çalışma gruplarının yaş, boy, kilo, mekik, 30 metre sprint, dikey sıçrama ve esneklikleri ilk test olarak ölçüldü. Denekler, 10 hafta süren ve haftada 3 gün devam eden bir eğitime tabi tutuldular. Çalışma süresince, hentbol temel tekniklerinden olan sıçrayarak atış ve dayanma adımlı yüksek temel atış teknikleri uygulandı.

10 haftalık çalışma süresi sonunda, her iki grubun yaş, boy, kilo, mekik, 30 metre sürat, dikey sıçrama ve esneklik ölçümleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlendi. Diğer taraftan, video kamera ile öğrenim gören grup ile sözel öğretim gören grup arasında hentbol temel teknik öğrenimi açısından anlamlı bir farklılık bulundu.

SUMMARY

The purpose of this study is to compare to video camera teaching method with verbal teaching method in the study of teaching handball basic techniques. In this aim, 30 students between the ages of 9-10 are selected randomly. These students were divided into 2 groups with 15 students. The first group called "video camera group" and the other is "verbal group".

Subject's age, weight, length, abdominal strength, 30 meters sprint, vertical jump and flexibility measurements were taken as a pre-test. They started to programme which takes 10 weeks time and 3 days in a week. In this time, "jumping shoot" and "high-step basic shoot" techniques are taught with the different teaching methods.

After 10 weeks training program, there are no significantly differences between two groups' weight, length, abdominal strength, 30 meters sprint, vertical jump and flexibility measurements results. On the other hand, there is a significantly differences between "video camera group" and "verbal group" in the study of teaching handball basic techniques.

GİRİŞ VE AMAÇ

Spor eğitim sisteminin temel hedefi, belirlenmiş amaca uygun unsurları bir araya getirip yaşa, cinsiyete, yeteneğe ve beceri düzeyine göre uygun biçimde düzenlemek, birbirleri ile sportif bütünü oluşturacak şekilde ilişkilendirmek, zihni ve motor örgütlenmeyi sağlamaktır. Sportif hareketlerin öğrenilmesi her şeyden önce sporcunun yeteneğine, fiziki yapısına ve motivasyonuna bağlıdır. (9).

Genel anlamı ile öğrenme; gerek yaşantılarımız, gerekse eğitim yolu ile edindiğimiz bilgi ve becerilerle davranışlarımızın yeniden düzenlenmesi, kalıcı değişmesi veya daha önceden bilinmeyen bir şeyi yapma yeteneğinin kazanılmasıdır. (10, 17, 18).

Önceden öğrenilmiş bir becerinin, yeni bir becerinin öğrenilmesini kolaylaştırması (pozitif transfer), motor öğrenme sürecini kısaltır, kolaylaştırır. (4, 10, 12, 13).

Motor öğrenme; deneyimler ile bir hareketin öğrenilmesini ve motor performansta meydana gelen ilerlemeyi ifade etmektedir (11). Motor öğrenmenin söz konusu olabilmesi için performansın ilerlemesi ve bu ilerlemenin öğrenme sonucunda ortaya çıkması gerekir (3). Bir becerinin iyi öğrenilmesi, örnek gösterme, açıklama yapma, motivasyon, tekrar etme gibi eğitim yöntemlerinin kullanılmasını gerektirir (19).

Teknolojik gelişmeler ile elde ettiğimiz görsel iletişim araçları sayesinde öğretim metotlarında yeni adımlar atılmaktadır. Bu araçlardan bir tanesi de video kameradır. Öğrencilere önemli bir görsel yardım sağlayan bu araç, sportif

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi

beceri öğretiminde de kullanılmaya başlamıştır. Öğrenciler bu aygıt ile, teknik öğrenimi aşamasında yapmış oldukları hataları görme imkanı kazanırlar. Aynı zamanda doğru tekniklere sahip sporcuların çekilmiş kaset ve çalışmalarını da seyrederek kendi teknik gelişimlerine yardımcı olabilirler. Bu sayede

MATERYAL VE METOD

Hentbol temel teknik öğretiminde video kameralı eğitim ile sözel eğitimin karşılaştırılması amacı ile yapılan bu çalışmada, yaşları 9-10 arasında değişen toplam 30 ilk-öğretim okulu öğrencisi tesadüfi örneklem metodu ile denek olarak seçildi. Bu öğrencilerden, 15'er kişilik iki grup oluşturuldu. Bu gruplardan ilki "Video Kameralı Eğitim Grubu" diğeri ise "Sözel Eğitim Grubu" olarak belirlendi. Öğrencilere, hentbolde "sıçrayarak atış" ve "dayanma adımlı yüksek temel atış" teknikleri, kendi gruplarına uygun öğretim metodu ile öğretildi. Deneklerin çalışma öncesi ve sonrasında yaş, boy, kilo, kuvvet (60 saniye süreli mekik), sürat (30 metre sprint), anaerobik güç (dikey sıçrama), esneklik (dizin flexionu) ölçümleri alındı. Aşağıda detayları verilen hentbol temel teknik çalışma programı, ilgili öğretim metotları kullanılarak 10 hafta süre ile, haftada 3 gün ve günde 2 saat üzerinden uygulandı.

Çalışma Programı

Denekler her çalışma öncesinde 15 dakika süre ile ısınma periyotlarını tamamladılar. Isınma devresi sonunda her iki hentbol temel tekniğinin, basamaklı öğretim yöntemi ile öğretilmesine başlandı. Bu aşamada, video kameralı eğitim grubu hareket basamaklamalarını tekrar ederken, bu çalışmalarını tarafı-

antrenör-öğretmen ve sporcu arasında, öğrenilmeye çalışılan tekniğin teorik temelleri de daha iyi atılabilir.

Bu çalışmanın amacı; video kameralı öğretim metodu ile sözel öğretim metodundan hangisinin, hentbol temel teknik öğretiminde daha etkili olduğunun belirlenmesidir.

mızdan video kamera aracılığı ile kaydedildi. Daha sonra, önceden hazırlanmış olan video salonuna geçilerek grupla birlikte kayıtlar dikkatli bir şekilde incelendi. Her bireyin hataları ve doğru yaptığı teknikler üzerinde tartışıldı. Bir sonraki çalışmada, aynı basamaklamalar son kez ele alınarak yine aynı yöntemle irdelendi ve bu yöntem, çalışma sonuna kadar sürdürüldü.

Sözel eğitim grubuna ise, ısınma sonrasında her iki hentbol temel tekniği, uygun basamaklamalı öğretim yöntemi ile öğretilmeye çalışılmıştır. Çalışmalar sırasında gerekli uyarılar, sözel olarak verilmiş ve video desteği kullanılmamıştır.

Veri Analizi

Ölçümler sonrasında elde edilen ilk ve son test verileri, SPSS istatistik paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. İlk ve son test, testler ve gruplar arası farklılıkların araştırılmasında, Student' T-Test yöntemi kullanılmış, anlamlılık düzeyi olarak da .05 seçilmiştir.

BULGULAR

Hentbol temel teknik öğretiminde video kameralı eğitim ile sözel eğitim grubunun yaş, boy, kilo, mekik, 30 metre koşu, dikey sıçrama ve dizin fleksiyonu açısından karşılaştırılması sonucunda elde edilen veriler Tablo-1'de sunulmuştur.

Tablo-1: Video Kamera ve Sözel Gruplara Ait, Seçilmiş Özelliklerin İstatistikî Sonuçları

	VIDEO GRUBU			SÖZEL GRUP			D.F	T	F	SIG.
	N	Ort.	Ss	N	Ort.	Ss				
Yaş (Yıl)	15	10.47	0.52	15	10.40	0.51	28	0.357	0.413	0.526
Boy (Cm)	15	139.67	5.34	15	139.80	6.63	28	-0.061	1.015	0.322
Kilo (Kg)	15	31.87	5.40	15	32.00	6.07	28	-0.357	0.413	0.526
Mekik (Sayı)	15	22.53	3.91	15	21.20	2.98	28	1.051	1.397	0.247
30 m. Koşu (sn.)	15	5.47	0.22	15	5.43	0.28	28	0.427	0.465	0.501
Dik. Sıçr. (cm)	15	23.20	6.56	15	24.73	4.68	28	-0.737	0.944	0.340
Diz Flek. (Der.)	15	138.93	4.20	15	137.00	4.02	28	0.622	0.055	0.817

* .05 seviyesinde anlamlı bir farklılık vardır.

Tablo 1'de görüldüğü gibi, Video kameralı eğitim grubunun yaşları aritmetik ortalaması 10.47, sözel eğitim grubunun ise 10.40'dır. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=0.357$; $P>0.526$), her iki grubun yaşları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir. Video kameralı eğitim grubunun boy aritmetik ortalaması 139.67 cm., sözel eğitim grubunun ise 139.80 cm. dir. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=-0.061$; $P>0.322$), her iki grubun boyları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir. Video kameralı eğitim grubunun kiloları aritmetik ortalaması 31.87 kg., sözel eğitim grubunun ise 32.00 kg. dir. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=-0.357$; $P>0.526$), her iki grubun kiloları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir.

Diğer taraftan, Video kameralı eğitim grubunun mekik testi sonuçlarının aritmetik ortalaması 22.53, sözel eğitim grubunun ise 21.20'dir. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=1.051$; $P>0.247$), her iki grubun mekik testi sonuçları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir. Video kameralı eğitim grubunun 30 metre koşu testi sonuçları

aritmetik ortalaması 5.47 sn., sözel eğitim grubunun ise 5.43 sn. dir. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=0.427$; $P>0.501$), her iki grubun 30 metre koşu testi sonuçları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir. Video kameralı eğitim grubunun dikey sıçrama testi sonuçlarının aritmetik ortalaması 23.20 cm., sözel eğitim grubunun ise 24.73 cm. dir. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=-0.737$; $P>0.340$), her iki grubun dikey sıçrama testi sonuçları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir. Video kameralı eğitim grubunun diz flexion ölçüm sonuçları aritmetik ortalaması 138.93°, sözel eğitim grubunun ise 137.00° dir. Yapılan t-test analizi sonucunda ($T=0.622$; $P>0.817$), her iki grubun diz flexion ölçüm sonuçları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir.

Hentbol temel teknik öğretiminde, video kameralı eğitim ile sözel eğitim grubunun, sıçrayarak atış tekniğinin bütün hareket safhaları ve genel toplam puanları açısından karşılaştırılması sonucunda elde edilen istatistiksel bilgiler Tablo-2'de sunulmuştur.

Tablo-2: Sıçrayarak Atış Tekniğine Ait İstatistiksel Bilgiler

SİÇRAYARAK ATIŞ	VIDEO GRUBU			SÖZEL GRUBU			D.F	T	F	SIG.
	N	Ort.	Ss	N	Ort.	Ss				
Hazırlık Safhası	15	6.60	0.91	15	5.47	1.13	28	3.032	2.234	0.146
Adımlama	15	7.00	0.76	15	5.73	1.10	28	3.676	5.164	0.031 *
Sıçrama ve Atış	15	7.40	0.51	15	5.53	0.92	28	6.908	6.217	0.019 *
Bitiriş	15	7.13	0.83	15	5.87	1.06	28	3.637	1.133	0.296
Genel Toplam	15	7.03	0.47	15	5.65	0.85	28	5.596	6.971	0.013 *

* .05 seviyesinde anlamlı bir farklılık vardır.

Tablo 2'de görüldüğü gibi, video kameralı eğitim grubunun, sıçrayarak atış tekniğinin hazırlık safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 6.60, sözel eğitim grubunun ise 5.47'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın oluşmadığı belirlenmiştir. ($T=3.032$; $P>0.146$). Video kameralı eğitim grubunun, sıçrayarak atış tekniğinin adımlama safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.00, sözel eğitim grubunun ise 5.73'tür. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın oluştuğu belir-

lenmiştir. ($T=3.676$; $P<0.031$). Video kameralı eğitim grubunun, sıçrayarak atış tekniğinin sıçrama ve atış safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.40, sözel eğitim grubunun ise 5.53'tür. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın oluştuğu belirlenmiştir. ($T=6.908$; $P<0.019$). Video kameralı eğitim grubunun, sıçrayarak atış tekniğinin bitiriş safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.13, sözel eğitim grubunun ise 5.87'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın oluşmadığı

belirlenmiştir. ($T=3.637$; $P>0.296$). Video kameralı eğitim grubunun, sıçrayarak atış tekniğinin tamamına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.03, sözel eğitim grubunun ise 5.65'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($T=5.596$; $P<0.013$).

Hentbol temel teknik öğretiminde, video kameralı eğitim ile sözel eğitim grubunun, dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin bütün hareket safhaları ve genel toplam puanları açısından karşılaştırılması sonucunda elde edilen istatistikî bilgiler Tablo-3'de sunulmuştur.

Tablo-3: Dayanma Adımlı Yüksek Temel Atış Tekniğine Ait İstatistikî Bilgiler

DAYANMA AD. Y. TEMEL AT.	VİDEO GRUBU			SÖZEL GRUP			D.F	T	F	SIG.
	N	Ort.	Ss	N	Ort.	Ss				
Hazırlık Safhası	15	7.40	0.51	15	6.13	1.25	28	3.647	13.762	0.001 *
Adımlama	15	7.33	0.49	15	5.67	1.05	28	5.590	6.710	0.015 *
Atış	15	7.53	0.52	15	5.87	0.83	28	6.582	3.163	0.086
Bitiriş	15	7.33	0.49	15	6.13	0.83	28	4.811	4.497	0.043 *
Genel Toplam	15	7.40	0.35	15	5.95	0.76	28	6.687	4.445	0.044 *

*.05 seviyesinde anlamlı bir farklılık vardır.

Tablo 3'de görüldüğü gibi, video kameralı eğitim grubunun, dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin hazırlık safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.40, sözel eğitim grubunun ise 6.13'tür. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($T=3.647$; $P<0.001$). Video kameralı eğitim grubunun, dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin adımlama safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.33, sözel eğitim grubunun ise 5.67'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($T=5.590$; $P<0.015$). Video kameralı eğitim grubunun, dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin atış safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.53, sözel eğitim grubunun ise 5.87'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın oluşmadığı belirlenmiştir. ($T=6.582$; $P<0.086$). Video kameralı eğitim grubunun,

dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin bitiriş safhasına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.33, sözel eğitim grubunun ise 6.13'tür. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($T=4.811$; $P<0.043$). Video kameralı eğitim grubunun, dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin tamamına ait değerlendirme puanı ortalaması 7.40, sözel eğitim grubunun ise 5.95'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($T=6.687$; $P<0.044$).

Hentbol temel teknik öğretiminde, video kameralı eğitim ile sözel eğitim grubunun, sıçrayarak atış ve dayanma adımlı yüksek temel atış tekniğinin her ikisinden göstermiş oldukları başarının toplam puanı açısından karşılaştırılması sonucunda elde edilen istatistikî bilgiler Tablo-4'de sunulmuştur.

Tablo-4: Sıçrayarak Atış ve Dayanma Adımlı Yüksek Temel Atış Tekniklerine Ait İstatistikî Bilgiler

	Gruplar	N	Ort.	Ss	D.F	T	F	SIG.
Her İki Atış Tekniğinin	Video Kamera	15	7.24	0.35	28	6.667	9.337	0.005 *
Toplamı	Sözel Eğt. Gr.	15	5.80	0.75				

Tablo 3'de görüldüğü gibi, video kameralı eğitim grubunun, sıçrayarak atış ve dayanma adımı yüksek temel atış tekniğinin her ikisinden göstermiş oldukları başarı puanının ortalaması 7.24, sözel eğitim grubunun ise 5.80'dir. Yapılan t-test sonucunda, bu konu ile ilgili olarak her iki grup arasında anlamlı bir farklılığın olduğu belirlenmiştir. ($T=6.667$; $P<0.005$).

TARTIŞMA

Tablo-1'de görüldüğü gibi, çalışma gruplarını oluşturan deneklerin yaş, boy ve kilo ölçüm sonuçları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık yoktur. Bu durum, çalışma bulgularının güvenilirliği açısından oldukça önemli idi. Çünkü, insanların yaş, boy ve kilo gibi bir takım özellikleri, kişilerin fiziksel uygunluk parametrelerini ve başarılarını etkiler (6,7,8). Oysa ki bu çalışmada, birbiri ile benzer özellikler taşıyan öğrencilere, farklı öğretim metotları ile hentbol temel tekniklerinin öğretilmesi ve bu yolla, öğretim metotlarının üstünlüğünün belirlenmesi hedeflenmişti.

Yine Tablo1'de görüldüğü gibi, deneklerin mekik, 30 metre koşu, dikey sıçrama ve esneklik ölçüm sonuçları arasında da istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık yoktur. Bu sonuç da, çalışma bulgularının güvenilirliği açısından oldukça önemlidir. Zira, bu özellikler açısından birbirinden farklı kapasitelere sahip olan çalışma gruplarının oluşturulması, öğretim tekniklerinin verimliliğini belirleme aşamasında yanıltıcı olabilirdi. Çünkü, çalışma öncesinde benzer fiziksel kapasite ve özelliklere sahip olmayan bireylerin, varılan son noktadaki başarılarının sebeplerini belirleyebilmek mümkün değildir. Deneklerin kuvvet, sürat, esneklik gibi temel fiziksel kapasiteler açısından benzerlik göstermeleri, aynı yaş grubunda olmalarından kaynaklanmaktadır. Bilindiği üzere, birçok spor bilimcisi, bireylerin yaş, boy ve kilo özelliklerinin fiziksel uygunluk parametrelerini doğrudan etkilediğini ifade etmektedirler (1,2,14,15).

Çalışmamızın önemli bulgularından birisi de, video kameralı eğitim grubu ile sözel eğitim grubu arasında, hentbolde sıçrayarak atış tekniğinin adımlama, atış, ve genel toplam puan açısından anlamlı bir farklılığın oluştuğunun

belirlenmesidir. Diğer taraftan, hentbolde dayanma adımı yüksek temel atış tekniğinin hazırlık, adımlama bitiriş ve genel toplamda elde edilen puanlar açısından da, her iki grup arasında istatistiki bakımdan anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. Her iki tekniğin, tüm hareket fazları da dikkate alınarak elde edilmiş olan toplam başarı puanı açısından da, her iki çalışma grubu arasında, istatistiki açıdan anlamlı bir gelişim farklılığı vardır.

Yukarıda bahsedilen istatistiki farklılıkların tamamı, hentbol temel teknik öğretiminde, video kamera ile desteklenmiş olan öğretim uygulamasının, klasik olarak uygulanan sözel öğretim metoduna oranla daha etkili bir öğretim yöntemi olduğunu ortaya koymaktadır.

Yapılan araştırmalar, sadece pekiştirme imkanlarından yararlanmanın bile, öğrenme düzeyini artırdığını göstermektedir. Öğrenci böyle bir katılım içinde, yeni davranışları deneyecek ve hedef doğrultusundaki ilerlemesi görülerek pekiştirildikçe ölçüt davranışa doğru hızlı bir gelişme sağlanmış olacaktır. Bunun için, öğretim-öğrenme yönetiminden, öğretim araçlarına kadar pek çok şeyde köklü değişimler olması gerektiği açıktır (16).

Öğretim malzemesinin öğretme-öğrenme sürecindeki önemi, sağladığı etkililik ve ekonomiden kaynaklanır. Öğretim malzemesinin öğretme-öğrenme sürecinde vazgeçilmez bir yere ve öneme sahip olmasını sağlayan, onun bu niteliğidir (16).

Hareketli görüntü ve ses kayıtlarından oluşan öğretim malzemesi, bir yandan hazırlanışı sırasında bir seçim imkanı vermekte ve bu yolla öğretme-öğrenme sürecinde öğrencinin gerçek varlık, olay veya durumların hangi yönleri ile etkileşmesi isteniyorsa o yönlerine yer verilmesi veya o yönlerin ön plana getirilmesi mümkün olmaktadır (16).

Eğitimde teknoloji, inandırıcı ve daha kalıcı bilgi akışı doğurmaktadır. Bilgi edinme kaynağı çoğalmakta ve uzağı yakınlaştırmaktadır. Sınıf dışı olgu ve olayları sığağı sığağına sınıf ortamına getirmektedir. Bilgi edinmede, öğretmenin tek kaynak olmasını zayıflatmakta ve öğretmene belleten değil, yaptırılan bir kişi niteliği kazandırmaktadır (5).

Bu teknolojik ürünlerden biride videodur. Eğitimde kullanılan videonun temel özelliklerinden birisi de, "öğrenmeyi zaman ve mekana bağlı olmaktan kurtarmaktadır." (5).

Suveren (20), sözel eğitim ve video kameralı cğitimin, cimnastiğe yeni başlayan erkek çocukların gelişimlerine etkisini araştırmış ve Video Kameralı Eğitime tabi tutulan çocukların, Sözel Eğitime tabi tutulan çocuklardan daha büyük bir gelişim elde ettiklerini belirlemiştir.

Yine, Suveren (21), 6-7 yaş erkek çocuklarda beceri öğretiminde sözel ve video kameralı eğitim yöntemlerini karşılaştırmış ve kamera ile eğitim gören cimnastikçilerin, sözel eğitim gören gruba göre daha başarılı bir gelişim gösterdiklerini belirlemiştir.

Görülüyor ki, çalışmamızın sonuçları ile mevcut literatür arasında, bir paralellik ve uyum söz konusudur. Eğitim alanında çok yaygın olarak kullanılmaya başlanan video, ne yazık ki ülkemizde halen geleneksel bir gösteri aracı olarak algılanmamaktadır. Videonun okullarda etkili bir iletişim ve öğrenme aracı olabilmesi için öğretmenlerimizin eğitim teknolojisini kuram, veri, yöntem ve teknikleri ile bilmeleri gerekir. Video ile öğrenmenin, bir öğretim yöntemi olarak öğretmene ve öğrenciye sağladığı yeni imkanlar ve kazandırdığı yeni boyutlar vardır. Bu yöntem, öğrenmeyi yere ve zamana bağlı olmaktan kurtarır. Planlı olması gereken öğrenme-öğretme etkinliklerinin gerçekten planlı olarak ele alınmasını teşvik eder.

KAYNAKLAR

1. Akgün, N., Egzersiz Fizyolojisi, Gökçe Matbaası, Ankara, 1994.
2. Astrand, P.O., Rodahl, K., Textbook of Work Physiology, Mc Graw Hill Book Company, Toronto, 1986.
3. Cratty, J., Movement Behavior and Motor Learning, Lea.Febiger, Philadelphia,1973.
4. Czoske, H.J., Das Training des Jugendlichen Turners, Verlag Karl Hoffman, Schondorf, 1975.
5. Demirel, Ö., Erden,M, Akkoyunlu, B, Kaptan, F., Eğitim Teknolojisi Ders Notları, Ankara, 1996.
6. Doğan, A.A., O.D.T.Ü Beden Eğitimi Programının Öğrencilerinin Fizyolojik Kapasitelerine Etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Ankara,1987.
7. Doğan, A.A., Esnekliğin Geliştirilmesinde Kullanılan Farklı Esnetme Tekniklerinin Etkinliği. M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yayınlanmış Doktora Tezi, İstanbul, 1991.
8. Doğan, A.A., Esneklik Çalışmasının Bilimsel Temelleri.Topkar Matbaası, Trabzon 1994.
9. Kasap, H., Spor Metodik ve Didaktiği, T.F.F. Yayınları, İstanbul, 1991.
10. Kazancı, O., Eğitim Psikolojisi S.74-196, Kazancı Kitap Ticaret A.Ş. Yayın No: 67, Ankara, 1989.
11. Kephart, C.,Newell., G.,Barbara, B., Movement Patterns and Motor Education, Prentice Hall Inc., Nev Jersey, 1969.
12. Kermen, O: Motorsal Beceri Öğrenimine Perspektif Bakış, A.Ü. Beden Eğitimi ve Spor Y.O. Konferanslar Kitabı, Antalya, 1996.
13. Leist, K., Transfer Im Sport, Verlag Karl Hoffman, Schondorf, 1988.
14. Mathews,D.K., Measurement in Physical Education, Fourth Edition, W.B. Saunders Company, Toronto; 1973.
15. Mc Ardle, William. Exercise Physiology, Energy, Nutrition and Human Performance, Philadelphia; 1981.
16. Özçelik, D.A., Eğitim Programları ve Öğretim (Genel Öğretim Yöntemi), ÖSYM Yayınları, Gaye Filmcilik, Matbaacılık A.Ş., Ankara, 1992-3.
17. Özmen, Ö: Çağdaş Sporda Eğitim Üçgeni, M.E.B.Yayınları, Ankara, 1978.
18. Sezgen, M.Ş., Soysal, S., Özkaya, G., Yüzbaşıoğlu, R., Bozalı, A., Eğitime Giriş, 2.Baskı, Ankara, 1988.
19. Shapiro,C.D., Knowledge of Results and Motor Learning in Preschool Children, The Research Quartely for Exercises and Sport, Vol. 48, No: 1, 1977.
20. Suveren, S: Sözel Eğitim ve Video Kameraile Eğitimin Cimnastiğe Yeni Başlayan Çocukların Motorik Gelişimlerine Etkisi, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt.3, Sayı.4, Ankara, 1998.
21. Suveren, S., Sevim, Y., Suveren, S., Taborski, F: 6-7 Yaş Erkek Çocuklarda Beceri Öğretiminde Sözel Eğitim ile Video Kameralı Eğitim Yöntemlerinin Karşılaştırılması,Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt.4, Sayı.2, Ankara, 1999.